

Uvod u misno slavlje:

Draga braćo i sestre, onaj koji je bio raspet i mrtav položen u grob, prvoga dana u tjednu iz groba je ustao. Isus je uskrsnuo. Slavimo svetkovinu njegova uskrsnuća, kojim je i nama posvjedočio da nismo stvoreni za trulež groba, nego za puninu života i radosti s njime u njegovoj uskrsnoj slavi.

Papa Franjo je 27. ožujka na praznom Trgu sv. Petra, u molitvi za prestanak pandemije Bogu rekao: *U ovom našem svijetu, koji Ti ljubiš više no mi, grabili smo naprijed punom brzinom, osjećajući se snažno i sposobnima za sve. Vođeni pohlepom za profitom, pustili smo da nas stvari potpuno obuzmu i žurba omami. Nismo se zaustavili pred tvojim pozivima, nismo se probudili pred svjetskim ratovima i nepravdama, nismo slušali krik siromaha i našega teško bolesnog planeta. Nastavili smo nesmiljeno dalje misleći da ćemo uvijek ostati zdravi u jednom bolesnom svijetu. Sada, dok smo u moru kojim bjesne valovi, zazivamo tebe: 'Probudi se Gospodine!'. (...) Pozivaš nas da ovo vrijeme kušnje shvatimo kao vrijeme izbora (...) da se izabere što je važno a što prolazno, da se odvoji ono što je potrebno od onoga što nije“ i da se vratimo vjeri 'koja se ne sastoji toliko u tome da vjerujemo da Ti postojiš, koliko u tome da se obratimo i vratimo k Tebi svim svojim srcem, te da dopustimo da tvoja riječ bude naše nadahnuće i svjetlo u našem životu!'*

Danas na svetkovinu Uskrsa, na početku ovoga uskrsnoga euharistijskoga slavlja, mi svećenici u ovoj praznoj katedrali, a vi vjernici u vašim domovima, pokajmo se radi svojih stranputica i grijeha te svim srcem prionimo uz uskrsloga Isusa i zamolimo ga on i njegova riječ budu svjetlo i nadahnuće našega života.

Homilija

Dragi Oče nadbiskupe i biskupe, braćo svećenici i Bogu posvećene osobe te sva draga braćo i sestre koji nas pratite iz svojih domova zahvaljujući direktnom prijenosu Televizije Slavonije i Baranje te Slavonskobrodske televizije, ova Strossmayerova katedrala ne pami da je ikada do sad za Uskrs zjapila prazna . Središnja otajstva spasenja i najsvetije dane vazmenoga trodnevlja, današnju svetkovinu Uskrsa i ove dane koji su pred nama proživljavamo u posebnim okolnostima, u kojima smo teška srca, ali dragovoljno prihvatili da odustanemo od svečanih liturgijskih okupljanja u našim župnim zajednicama. Kako bismo spriječili širenje smrtonosnog virusa, u odgovornosti za zdravlje svojih bližnjih, odustajemo danas i od prijateljskog stiska ruke, od posjeta našim dragima i od sinovskog i bratskog zagrljaja pri izricanju naših uskrsnih čestitki.

Prošle je godine pred Uskrs gorjela pariška katedrala Notre Dame. A ove godine za Uskrs ostaju prazne stotine tisuća crkvi i raznih bogomolja. Sitan i nevidljiv virus uzdrmao je čitav svijet te je zaustavio gotovo sve. Ubija starije i bolesne, ali svoje prijeteće zube pokazuje i mlađima. Istodobno se podiže ogromna dizalica koja treba skinuti vrh i s drugoga tornja potresom razdrmane zagrebačke katedrale. U takvom se ozračju javljaju ovih dana i glasovi pojedinih vjernika, te nas pastire, koji smo dokinuli zajedničke svečane liturgije i javna uskrsna slavlja, opominju i upozoravaju ne shvaćamo li da nas stiže Božja kazna? Nas i sve Vas plaše zlim i osvetničkim Bogom koji nas u svojoj srditosti i povrijeđenosti kažnjava te nam šalje bolesti, potrese i druge nepogode. Ili nas pokoji naš brat svećenik sve drži plašljivcima i kukavicama, ne shvaćajući da se, donoseći i prihvaćajući doista izvanredne mjere, ne bojimo za sebe, nego da smo nošeni odgovornošću za zdravlje i živote drugih ljudi. Oni su naši bližnji i radi njih smo spremni na svaku žrtvu i samoprijegor.

I kao što kod Židova i kod Isusa susrećemo dva potpuno različita očekivanja i poimanja Mesije, dvije slike o Bogu i o njegovu Mesiji: jednu prema kojoj bi se Mesija trebao politički angažirati, Židove osloboditi od tadašnje rimske okupacije te uspostaviti svoje kraljevstvo, i drugu – Isusovu - viziju prema kojoj je Mesija nevini sluga Jahvin, čije je poslanje čovjeka osloboditi iznutra, od njegove sebičnosti i egoizma, od grijeha, za velikodušnu samoprijegornu ljubav i dobrotu, tako se i kroz čitavu povijest, pa i danas susrećemo s jednom nekršćanskom slikom o Bogu, iako ju zastupaju neki koji se smatraju kršćanima,

i drugu s kojom se susrećemo u Kristovu pashalnom otajstvu, njegove muke, smrti i uskrsnuća. Tako Isus ostaje kamen spoticanja sve do danas. Kristovo pashalno otajstvo nam otkriva Boga koji je ponizna i diskretna sebedarna ljubav i koji prihvaća čak i nepravednu te sramotnu smrt svojega utjelovljenoga Sina, ali Sina koji je „raskinuo okove smrti i kao pobjednik od mrtvih ustao“ te tako postao nutarnje nadahnuće i izvor snage koja djeluje u onima koji su spremni živjeti u skladu s njegovim blaženstvima te umirati za njegove ideale. U liturgiji Vazmenog bdjenja noćas smo tako pjevali: „O divne li pažnje Božje prema nama. O neshvatljive li ljubavi Očeve: da roba otkupiš, Sina si predao.“

Draga braćo i sestre, što više uranjamo u ovo otajstvo Božje ljubavi to više shvaćamo kako on nadilazi naše ljudske kategorije i shvaćanja. Već je sv. Pavao govorio o „ludosti križa“. I kroz čitavu povijest mi ljudi smo skloni Kristov križ promatrati kao neprihvatljivu ludost. „Ako pšenično zrno (...) ne umre, ostaje samo; ako li umre donosi obilat rod. Tko ljubi svoj život, izgubit će ga. A tko mrzi svoj život (...) sačuvat će ga“ (Iv 12,24-25). Umrijeti da bi živio! Kroz smrt, u život. Teško je to prihvatiti! Teško je odreći se jakoga i moćnoga Boga te prihvatiti slaboga Boga, koji umire na križu. I zato se ne trebamo čuditi što i danas ima kršćana koji još uvijek nisu do kraja usvojili Isusovu logiku „pšeničnoga zrna“ te i nesvjesno „tjeraju vodu“ na mlin poganstva i ateizma.

Slični smo Mariji Magdaleni ili učenicima na putu u Emaus koji zarobljeni u svoje kategorije traže mrtvo tijelo te ne prepoznaju živoga uskrsloga Isusa. „Uzeše Gospodina iz groba i ne znamo gdje ga staviše.“ Uskrsnome Isusu govore „A mi se nadasmo“ drugačijemu Mesiji, „koji ima otkupiti Izraela“ (usp. Dj 24,21). Zbog neispunjenih nadanja, i mi - pritisnuti teretom svakodnevice, bolešću, nezaposlenošću, siromaštvom, ekonomskom migracijom i odvajanjem od drugih članova obitelji, sporošću rada raznih institucija, bračnim ili obiteljskim razdorom, osjećajem osamljenosti i napuštenosti te gledajući na poteškoće samo naravnim očima - zaustavljamo svoj pogled na raspetom Isusu i na praznom grobu. Tražimo mrtvoga Isusa i zato ga ne prepoznajemo uskrsloga i živa, te se prepuštamo duhu bespomoćnosti i beznađa.

Draga braćo i sestre, svetkovina Uskrsa nam poručuje: Razapinjanje i smrt nisu kraj. Uskrsno jutro razbija tamu beznađa, otvara perspektive i vrata nade. Isus je uskrsnuo. Isti onaj koji je bio raspet, živ je iz groba ustao. Pobjedio je smrt,

poniženje, nepravednu osudu, laž i nasilje. Njegovim je uskrsnućem pobijedila istina, pravda, dobrota i ljubav; pobijedio je život. Zato nam uskrsli Isus svjedoči da nas Bog doista ljubi, da nas nikad ne napušta. On nam pokazuje da je snaga njegova uskrsnuća već prisutna u svijetu i da se širi i raste po onima koji su svoj život velikodušno stavili drugima u službu, koji su veći od sebe i nisu nošeni sebičnim interesima, koji nisu vođeni prizemnom računicom i koji svojim radom i životnim svjedočanstvom posvuda šire klice novoga, boljega, humanijega, plemenitijega svijeta i koji druge ohrabruju da krenu tim istim putem ponizne dobrote i ljubavi koja ne pita za cijenu niti očekuje uzvrat, koja se ne da pokolebati te posvuda širi klice toga novoga svijeta. I ako ih se odreže, one ponovno niču, jer je Gospodinovo uskrsnuće – kako kaže papa Franjo - već prodrlo u skriveno klupko ove povijesti, jer Isus nije uskrsnuo uzalud“ (*Radost Evandjelja*, 278).

Može nam se dogoditi da zbog nepravdi, zla, korupcije ili ljudske ravnodušnosti, zbog pandemije i prirodnih nepogoda, ne vidimo Božju prisutnost. Međutim, tamo gdje se čini da je sve mrtvo, sa svih se strana iznenada ponovno javljaju klice uskrsnuća, koje djeluju na otajstven način. Usred tame počinje uvijek nicati nešto novo, koje prije ili poslije daje plod. Koliko god da se činilo kako oko nas vlada tama, dobro se uvijek iznova javlja i širi. Kad mislimo da se stvari neće promijeniti, uskrsli Gospodin nam pokazuje da je on izvojevao pobjedu nad grijehom i smrću. I tako i ovih dana možemo primijetiti kako su usred zla koje nas je snašlo popustile političke napetosti, manje je uzajamnog optuživanja, politikanstva i borbe za parcijalne interese, prioritet zadobivaju opće dobro, uzajamna pomoć i podrška, solidarnost, skrb za bolesne, za stradale u potresu te druge humane vrednote.

Draga braćo i sestre, uskrsna vjera je plod osobnog susreta s osobom Isusa Krista i poklanjanja našeg povjerenja njemu. Vjerovati u njega, znači vjerovati da nas Bog uvijek ljubi te da on svoje nikada ne napušta. I samo očima vjere možemo nadići prazan grob i susresti uskrsloga Krista koji, kako ističe papa u miru Benedikt XVI., ne pripada više sjetilno uočljivom svijetu, nego Božjem svijetu te ga može vidjeti samo onaj komu se on sam dadne vidjeti. A to viđenje uključuje srce, duh i nutarnju čovjekovu otvorenost. Stoga su i učenici iz Emausa, nakon što su im se otvorile oči, a oni prepoznali Isusa u lomljenju kruha, znakovito priznali jedan drugome: „Nije li gorjelo srce u nama dok nam

je putem govorio, dok nam je otkrivao Pisma?“ I danas u ovom slavlju euharistije, dok čitamo Riječ Božju i lomimo kruh, uskrsli Isus nam ponovno svjedoči da su velikodušna samozatajna ljubav i razapinjanje put kojim smo pozvani svakodnevno ići i mi njegovi učenici, te da je zajedništvo s njim, raspetim, ali i uskrsnim, nepresušno vrelo iz kojega uvijek crpimo novu snagu za nasljedovanje njegove dobrote i ljubavi, napose u različitim oblicima solidarnosti i služenja bližnjima i potrebnima.

A živimo u vrijeme kad naši bližnji kao rijetko kada trebaju velikodušnu, samozatajnu ljubav i dobrotu sviju nas: koju im trebamo očitovati, od toga da ostanemo doma, te da time čuvamo i njih i sami sebe, do toga, da kroz razne volonterske oblike služenja, drugima posvjedočimo Isusovu dobrotu i njegovu ljubav do smrti na križu za sve nas.

Sa željom da uskrsli Isus bude svjetlo i nadahnuće u životu svakoga od nas, tako da drugi (a osobito naši bližnji) mogu prepoznati u našem životu klice njegova uskrsnuća i snagu uskrsne preobrazbe, a jednako tako i mi u životima drugih ljudi, svima Vama draga braćo i sestre, osobito Vama koji ste pogođeni zarazom koronavirusa ili nekom drugom bolešću; svima vama koji ste u službi oboljelih u bolnicama, u drugim ustanovama te u obitelji ili u susjedstvu; svima koji se trudite kroz svoj posao, volontiranjem i na druge načine pokazati samoprijegornu dobrotu i velikodušnu ljubav; vama dragi Oče nadbiskupe i Oče biskupe; svima vama braćo svećenici, redovnici i redovnice koji se na različite domišljate i kreativne načine trudite pokazati pastirsku blizinu i ljubav svojim župljanima i svima potrebnima, te snažite i svojim volontiranjem razvijate karitativno djelovanje i uz to gorljivo za sve molite – svima želim darove Duha Krista uskrsloga! Svima Vam bio sretan i blagoslovljen Uskrs!